

om en Bestemmelse derom ikke udtryffeligt staaer i Loven, saa jeg kan ikke tillægge det nogen praktisk Betydning, om denne Bestemmelse bliver optagen eller ikke. Hvad Forslaget til § 7 angaaer, da hørte jeg ikke, hvad der blev ytret af Ordføreren for Mindretallet, som har stillet dette Forslag; men jeg veed ikke, om han er opmærksom paa, at Optagelsen af denne Bestemmelse ikke vil udøve nogen som helst øieblikkelig Indflydelse efter den Bestemmelse, som nu er bleven vedtaget til § 11; det kunde jo vel være, at der kunde findes at være nogen Grund til, at denne meget vanskelige og vigtige Stilling, — ogsaa de, der ere Overlæger ved Hospitalerne, — kunde være undtagen fra Indvirkningen af Bestemmelserne i § 3; men deres Optagelse i § 7 imellem de der nævnte Stillinger vil nu ikke have nogen som helst Følge for dem; naar de ere indskrænkede til de 30 pCt., saa vil Fradraget blive faaledes, at de ikke ville faae nogen Forbedring derved; hvorvidt det i alt Fald kan siges, at Stillingen som Hospitalslæge er analog med de i § 7 nævnte Stillinger, skal jeg lade staae hen; jeg troer ikke, der er nogen Forskjellighed; thi den Grund, der har ledet til Optagelsen af denne Bestemmelse i § 7, er ogsaa her tilstede, ligesom jeg ogsaa troer, at det var at ønske, at andre Stillinger, der kunne sammenlignes med Professorernes Virksomhed, vare tagne med i § 7. Det kan maaffee senere ved en Revision blive ændret, og jeg kan ikke have Noget imod, at den her omhandlede Bestemmelse bliver optagen i § 7; men den vil, som sagt, ikke udøve nogen Indflydelse paa de Personer, der nu ere i disse Stillinger.

Grundtvig: Jeg vilde blot bemærke, at det idetmindste i Henseende til Ansættelsen ved Frederiks Hospital er Tilfældet, at Lægerne kun ansættes paa visse Aar, og der synes mig, at dersom enten dette Hospital er det eneste, hvorved de medicinske Professorer ansættes, eller det dog er ligedan med Ansættelsen ved andre Hospitaler, da vilde det være en Grund mere til, at Indkomsten i denne forbigaaende Stilling ved Hospitalerne ikke beregnedes til Afdrag i deres Professorløn, som ellers, naar

de modtage fast Ansættelse i et Embede eller en anden Beskilling.

Kirke- og Undervisningsministeren: Jeg troer, den Bemærkning, som blev fremført af den ærede Rigsdagsmand, der nu havde Ordet, unægtelig har en Deel for sig. Jeg seer imidlertid, eftersom § 3 er affattet, ikke rettere, end naar det hedder: „Forener Nogen flere Embeder eller offentlige Beskillinger, skal han osv. lide et Afdrag“, at ogsaa saadanne Bestillinger efter Ordene maae gaae ind under dens almindelige Regler, medens jeg rigtignok af den Grund mener, at ogsaa Rigsdagen i sin Tid vil kunne finde Anledning til at gjøre Brug af Reservationen i Slutningen af Paragraphen, netop paa disse Stillinger, og det skulde jeg finde at være nok saa naturligt, som at optage denne Stilling med blandt de i § 7 nævnte, og man vil jo ogsaa fuldstændigt derved naae det samme Resultat.

J. A. Hansen: Der var en Stemning hos afskillige Medlemmer her i Thinget for at faae et Forslag bragt til Forhandling, der gik ud paa, at nærværende Lov kun skulde gives paa en vis Tid. Ved at bringe dette Spørgsmaal paa Bane i Udvalget, viste det sig, at Ingen af Udvalgets Medlemmer var tilbøielig til at gaae ind paa et saadant Forslag, idet man indsaae det Utilraadelige i muligen at komme i det Tilfælde, at der ikke var givet nogen ny Lov, naar den Tid, hvorfor den nærværende var givet, var forløben, og at man da vilde være i Forlegenhed med, hvad der skulde gjælde, naar denne ophørte. Vi to Medlemmer af Udvalget, der have stillet dette Forslag, troede imidlertid, at der derved kunde antydes, at Rigsdagen nu gik ud fra, at denne Lov vilde blive at overveie inden en vis Tids Forløb, for da nærmere at see, hvorvidt dens Bestemmelser maatte være henstgtsmæssige og tidsvarende. Den ærede Ordfører har meent, at Forslaget gik ud paa, at en saadan Revision ikke maatte foretages for Finantsaaret 1863—64; men efter Redactionen af Forslaget kan den indtræde til enhver Tid i Tidsrummet indtil Slutningen af Finantsaaret